

Huntide poolt äraviidud poiss

Nii riiete kui toidu hankimises loomadest sõltunud põhjarahvad olid oma jahiloomadega lähedastes suhetes. Seepärast ongi paljud jutud pühendatud loomade ja inimeste harmoonilisele kooseksisteerimisele. Selles loos jutustatakse aga inimeste ja loomade vahel tekkinud arusaamatuse tagajärgedest.

Ühel inuiti abielupaaril oli pisike poeg, ema ja isa silmarõõm. Ta oli nii kaunis, et hundidki ihkaside poissi endale ega kavatsenud oma soovist loobuda. Ükskord pärastlõunal viskas isahunt seljast oma naha ja tuli poisi vanemate juurde alasti mehe kujul. Kui naine pilgu huntmehe poole pööras, tegi see ettepaneku mehel ja naisel ka riided seljast ära võtta. Ta laulis imelikku laulu. Enne kui abielupaar arugi sai, olid nad alasti ja tantsisid. Nad tulid ehmatusega teadvusele alles siis, kui hunt lõpetas oma loitsimise, sest hundi kaasa oli poeginud ja isahunt pidi oma naise juurde minema.

Nähes suurt halli hunti minema lippamas, hakkas hirmunud abielupaar oma poega otsima, kuid häll oli tühi ja nad said kohe aru, mis oli juhtunud. Ema ja isa võtsid oma vibud ja otsustasid lapseröövlid üles otsida. Poisi säästmiseks tuli neil korraga pihta saada nii ema- kui isahundile. Nad otsisid metsakutsasid terve päeva. Viimaks jõudsid nad järsu kuristiku servale ja nägid selle põhjas mängimas hundikutsikaid koos nende väikese „inimkutsikaga”. Mees ja naine ootasid kannatlikult, kuni see imelik perekond magama jäi, vinnastasid oma vibud ja lasid nooled lendu. Nad tapsid nii ema- kui isahundi. Kuid surma sai ka magav laps, sest armastav emahunt oli inimlast nii kõvasti oma kaisus hoidnud, et emahunti tabanud nool läbistas ka lapse keha. Kohusetundlikud vanemad viisid oma poja surnukeha matusteks koju.

